

EEN VROEGE LEVENSAVOND

Toneelstuk in 3 scènes

door

GÉ BAAY

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN VROEGE LEVENSAVOND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GÉ BAAY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mark

Esther - zijn vrouw

Johan - zijn collega

Esther, een jonge vrouw van 34 jaar, heeft borstkanker. Een amputatie is onvermijdelijk. Hierdoor zal haar leven drastisch veranderen. Het stuk speelt zich af in een klein flatje in Amsterdam. Links op het toneel staat een 2-zits bankje en rechts staat een eethoek. Rechts achter staat een klein kastje met een telefoon erop. De kamer is sober ingericht. Op de tafel staan wat lege verfrommelde bierblikjes en wat glazen. De asbak is overvol. Als het doek opgaat is de spot gericht op Esther die staat te telefoneren met een vriendin.

Esther: Dus jij denkt, dat ik het hem zo spoedig mogelijk moet vertellen?... Ja natuurlijk, maar.... hij zal zich rot schrikken en dan reageert ie meestal erg agressief en... Ja, dat is zo! Het is inderdaad stom van me!.... Ja, je hebt gelijk. Het is vreemd, maar ondanks wat hij mij aandoet, ben ik nog net zo verliefd als toen we 3 jaar geleden trouwden... Ja, natuurlijk, ik maak vandaag nog een afspraak! (*achter het toneel horen we een dichtslaande deur en wat gestommel*) Oh Jezus, Bianca! Ik geloof dat hij nu al thuis is. Ik moet ophangen! Ik bel je, oké? Doe!! (*Esther hangt op en razendsnel grist ze de lege bierblikjes van de tafel, leegt de asbak in de prullenbak en bukt om de krant van de grond op te rapen. Op dit moment stapt Mark binnen*) Hé, dag schat! wat ben je vroeg?

Mark: Ja, ik heb een paar uurtjes vrij genomen. Ben ik niet welkom?

Esther: Ja, natuurlijk. gezellig.

Mark: Ben je nu pas aan het opruimen? Je hebt zeker weer de hele morgen met die trut van hiernaast zitten koffieleuten?

Esther: He? eh,.... nee hoor, ik ben alleen niet zo lekker vandaag. Wil je een pilsje?

Mark: Ik dacht dat je 't nooit zou vragen. (*terwijl Esther een pilsje haalt, gaat Mark aan tafel zitten en draait een Shaggy*)

Esther: (*komt terug met een blikje bier en gaat bij Mark zitten*). Zo, vertel eens, hoe was je dag vandaag?

Mark: Waarom denk je dat ik vrij heb genomen? Het is daar op dat dak niet uit te houden. Bloed en bloedheet! Ik ben nog steeds met Johan met die dakbedekking bezig op die villa in Aerdenhout. Wat is dat toch een arrogante rijke trut, dat wijf! Bij Gods gratie krijg je op zo'n hele dag één glaasje lauwe cola. Je kan verdomme nog beter in een volksbuurtje werken, want daar word je tenminste nog volgepropt met koffie, broodjes, soep, bier en noem maar op!

Esther: Maar kon je Johan dan zomaar alleen laten?

Mark: Hij is van de week al een paar keer eerder naar huis gegaan, dus nu was het mijn beurt. (*neemt grote slok van z'n bier*) Wat zie je

d'r trouwens vreselijk uit? het lijkt wel verdorie of je net uit je nest komt.

Esther: Ik heb daarnet al gezegd dat ik niet zo lekker ben vandaag.

Mark: Ach mens, stel je toch niet zo aan! Jij hebt toch altijd wat. Je bent de laatste tijd alleen maar moe. En waarvan?

Esther: Ja, goeie vraag, waarvan! Ook al doe ik niets, het zijn van die plotselinge aanvallen van vermoeidheid. Kon jij het maar eens een keer voelen, dan weet je wat ik bedoel. Het is onbeschrijfelijk. Niemand kan het zich voorstellen, maar het zijn momenten dat ik het liefst dood zou willen zijn.

Mark: Kom jij maar eens een dagje assisteren op dat dak, dan weet je pas echt wat vermoeidheid is, dan piep je wel anders. *(neemt een laatste slok van z'n bier)* Haal nog even een biertje voor me!

Esther: *(afwezig)* Mark... ik wil even met je praten.

Mark: Wat denk je dat we nu aan het doen zijn? Biljarten? *(hard)* Ik vroeg of je even een biertje voor me wilde halen! *(Esther gaat naar de keuken, terwijl Mark de krant gaat doorbladeren. Enkele ogenblikken later komt ze terug met bier en gaat weer bij Mark zitten. Mark leest)* Moet je horen: 'Ziekenfondspakket wordt minder' In plaats van 2 keer per jaar, krijg je nog maar één keer de controle bij de tandarts vergoed. Het is toch te belachelijk voor woorden, dat ze gaan bezuinigen op de ziektekosten.

Esther: Mark... Luister even naar me alsjeblieft. Ik heb iets heel belangrijks te vertellen.

Mark: Belangrijks! Jij? *(doet de krant dicht)* Dat is interessant. Laat horen!

Esther: Kun jij je nog herinneren dat ik regelmatig steken in m'n linker borst kreeg? *(Mark knikt)* Ik heb het je al die tijd niet willen vertellen, maar ik heb al geruime tijd een knobbel in mijn linker borst.

Mark: Dat vertel je me nu pas? En ben je al bij de dokter geweest?

Esther: Nee, nog niet.

Mark: Wel godverdomme! Hoe lang heb je die knobbel al?

Esther: Eh... al een paar maanden. Ik heb er met Bianca over gesproken en zij vond ook dat ik meteen langs de dokter moest gaan.

Mark: Bianca! Ben je nou helemaal bezopen om dat wijf in te lichten, terwijl ik nog nergens van weet.

Esther: Nou ja, zij luistert tenminste naar me. Jij hebt het veel te druk met jezelf.

Mark: Dan ga je toch met haar samenwonen! Sodemieter op dan! Ga naar Bianca!

Esther: Rustig, Mark! Waarom reageer je nou zo?

Mark: Waarom heb je het verdomme niet veel eerder tegen mij gezegd?

Esther: Omdat ik zo vreselijk bang ben Mark... Ik kan het niet aan, om van de dokter te horen dat het misschien... dat ze bij mij... Ik ben bang voor wat mij te wachten staat.

Mark: Het zal allemaal best wel meevallen. Het is misschien niet eens kwaadaardig. *(Mark die met de situatie geen raad weet, pakt de telefoon en geeft 'm aan Esther)*

Jij gaat nu onmiddellijk de dokter bellen.

Esther: Ja... dat moest ik maar doen. *(Esther houdt enkele ogenblikken de telefoon met 2 handen stevig vast, terwijl ze afwezig de zaal in staart en begint dan te toetsen. Fade out)*

Het is 3 dagen later. Johan de collega van Mark, zit aan de tafel en is bezig een transistorradio te repareren. Mark ligt lui op de bank een sigaret te roken.

Mark: Heb je nog vakantieplannen Johan?

Johan: *(tijdens het sleutelen)* He?... eh... nee natuurlijk niet. Ik ben toch in januari op de wintersport geweest! Dat heeft mij al meer dan genoeg gekost. En jij? Gaan jullie nog weg?

Mark: Van m'n vakantiegeld is weinig meer over. Het merendeel heb ik al vergokt. *(lacht)*

Johan: Moet je daarom lachen? Stoere bink hoor! Je vakantiegeld heb je met gokken erdoorheen gejaagd, en nòg wil je niet toegeven dat je verslaafd bent. En wie is daar de dupe van? Esther!! Door die geldproblemen die jij veroorzaakt, komt die arme meid ook de deur niet meer uit.

Mark: Esther heeft niets te klagen hoor! Ze heeft het met de buurvrouw van hiernaast druk genoeg met koffieleuten. Bovendien zit ze nog 2 middagen per week op Engelse les.

Johan: Nou, nou! wat een avontuurlijk leven! *(nog met de radio bezig)* Ik geloof dat die radio z'n beste tijd wel heeft gehad. Gooi 'm maar op de schroothoop!

Mark: *(staat op, loopt naar de tafel en pakt de radio)* Geef maar hier! Die vent uit de Byzantiumstraat weet ook wel wat ie weggeeft. *(gooit de radio in de hoek).*

Johan: Ja, inderdaad! In plaats dat ie z'n vrouw nou eens weggeeft! Tjonge, jonge... nou, ik zou 't wel weten!

Mark: Meen je dat? Nou... nee! Ik val niet zo op die donkere types. Ze mag er best wezen hoor, daar niet van maar.....

Johan: Zeg, over vrouwen gesproken, waar is Esther eigenlijk?

Mark: Ze moest vanmiddag om drie uur bij de specialist zijn, in verband met die knobbel in d'r borst. Ze hoort ook gelijk wat ze precies met haar gaan doen, en wanneer.

Johan: Krijgt ze een borst-besparende operatie?

Mark: Ja, ik hoop van wel. Ze heeft er alleen wel erg lang mee doorgelopen. Ik hoop dat ze niet te laat is!

Johan: Moest je niet met haar mee dan?

Mark: Eh...nee! Ik eh... hou niet zo van ziekenhuizen. En trouwens, ik had thuis nog een aantal dingen te doen. De wagen wassen, wat rommelen in de schuur en.....

Johan: *(valt in)* Is zij alleen naar het ziekenhuis?

Mark: Eh... Ja! Is dat zo'n ramp dan?

Johan: Op zo'n belangrijk moment laat jij haar alleen naar het ziekenhuis gaan?? Man, op zo'n moment heeft zij jou juist dubbel en dwars nodig. Jij bent haar enige steun en toeverlaat. Heb je er enig idee van, met wat voor gevoel zij de deur is uitgegaan? Die arme meid is helemaal op van de zenuwen, en jij laat haar alleen naar het ziekenhuis gaan? Wat ben jij voor een vent?

Mark: *(wil zich uit de situatie redden)* Ach... kom nou toch! Wil jij wat zeggen? Jij ging dit jaar toch ook alleen naar de wintersport! Jij liet Suzan toch ook alleen?

Johan: Jezus, dat is toch heel wat anders man!

Mark: Ik kan toch moeilijk iedere keer hand in hand met haar meegaan.

Johan: Maar jij had er wel nú voor haar moeten zijn! Stel je voor dat ze in het ziekenhuis krijgt te horen, dat ze tot amputatie moeten overgaan! Haar wereld stort toch in!

Geef je eigenlijk wel om haar?

Mark: Ja, natuurlijk. Ik zou haar voor geen goud kwijt willen. Het is een beste meid.

Johan: Ik heb anders de indruk dat 't niet zo goed botert tussen jullie en dat je handen nogal los zitten.

Mark: Ja, maar daar heb ik m'n redenen voor. *(Johan kijkt Mark bedenkelijk aan)* Hou er nu maar over op! Je lijkt verdorie wel een dominee.

Johan: Oké! Ik zeg al niets meer. Waar bemoei ik me ook eigenlijk mee. *(korte pauze)* Zeg, heb je een biertje voor me?

Mark: Nee, het bier is op! Esther moet straks als ze thuis komt maar even een kratje halen. En jij mag trouwens niet zoveel drinken, want je hebt beloofd dat jij zou rijden vanavond. Weet je nog?

Johan: Jij bent me er ook een hoor! Ik ben de laatste drie keer al de pineut geweest. Enfin, ik zal me wel weer opofferen, want als ik jou laat rijden, dan weet ik wel weer hoe laat het is. Jij blijft maar innemen.

Mark: Ach, dat valt toch best wel mee? Weet je dat ik mij op de weg beter kan concentreren als ik een paar borrels achter m'n kiezen heb?

Johan: Ja, alleen weet je dan soms het verschil niet meer tussen de weg en het trottoir! *(lachend)* Weet je nog dat je vorige keer bijna dat warenhuis binnenreed?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto